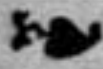

L. ANDR.

RESENDII Lusitani, ad
epistolam. D. AMBRO-
SII MORALIS viri
doctissimi, inclytæ aca-
demie Compluten-
sis Rhetoris, ac
Regij historiographi
Responsio.

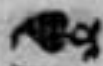

Mo te, Resendi doctissimo te, & vni-
ce profecto diligo: vel de tua nobilitate,
quam mihi ego in bonis semper suspi-
ciendam & colendam existimaui: vel de
tua ista insigni eruditione, & eximia
Hispanæ antiquitatis cognitione, qua
nostrates omnes præcellere, & longo interuallo vide-
ris antecire: vt carminum tuorum iucunditatem, mihi
poetices amantissimo dulcissimam, orationum graui-
tatem eloquentiæ professori cõmendabilem interim
taceam. Accedit insignis tuus cãdor, & in iuuandis a-
liorum studijs benignitas, qua nunquam grauaris li-
benter alijs impertiri, quicquid ingenio & singulari
iudicio fueris assequutus, aut indefessa diligentia ali-
quando eruisti. Quis non hoc amare? Quis non pluri-
mi facere debeat? Ego vero & amo & admiror, & bo-
norum & eruditorum omnium nomine, humanita-
tis huius tuę ergo, ingentes tibi gratias ago. Offensus
nimirum & pessima & frequenti multorũ apud nos
tenacitate, qui siquid vel exiguum antiquitatis m-
onumentũ adepti sunt, ita occultant, ita alijs denegant:
vt perire sibi omnem eruditionem putent, si cũ quo-
quam id communicauerint. His de causis cum te iam
pridem amem, & iuuari abs te magno opere studia
mea posse intelligam, scribere ad te constitui: vt tu me
vicissim pro ingenua tua humanitate ames, mihi res-
cribas, & me opem tuam enixe poscentem libenter

AD SEBASTIANVM. LVSITANIAE REGEM SERENISSIMVM.
ob regni adceptum regimen.

Sceptra bono auspicio cape rex auguste, tuique
Ponderibus regni iam nunc adsuesce ferendis.
Satisque superque datum tutoribus. incipe forteis
Pubertate humeros submittere tu te, minores
Nec regno praetere annos. nihil indole tanta
Indignum facies, tua quum praetexta, senili
Cum grauitate, togae laudem superarit honestae.
Non solis matura venit Sapientia canis,
Et sua primori virtus diuina iuuentae
Munera partitur, sapiunt quibus inditus aurae
Plenior aetheriae vigor, aut sublimius adflat
Ingenium magnas ad res mens prouida mundi.
Haec tibi quam prono placidi clementia caeli
Numine contulerit, probat admirabilis ortus,
Et nox illa pio fletu vigilata tuorum
Vsq; ad Matutae properantia sidera nobis
Felicem radiare diem natalis herilis.
Tum diuo comitata bono lux fulgida. nostras
Quae lacrymas, luctumque, metumque exterfit, & orbi
Mussanti obciduo Lusi quis regna vetusti
Sumeret, ac rerum trepidis, per gaudia vera
Solicitam exemit curam, peritura ne rapto
Cum genitore tuo, & decus amissura tiarae,
Quorundam quae vota deus temeraria sanxit,
Impiaque, & flatu dedit adsportanda Boraeo,

Laurigeros, vitæ poterit pars vltima nostræ,
Vos ego tum vates, Pimplæ quibus antra patebunt
Pieria, qui fronde comas cingētis odora,
Compello, huc alacri memores incumbite mente,
Materiam dabit ipsa dies, sempérq; recentem.
Interea dum te crescente senesco, tametsi
Languit ingenij vis, nec seruare tenorem
Vena exsucta potest, nunquam te maxime regum
Non loquar, extremo donec iam tempore, noctis
Filia, vocis iter duro mihi pollice frangat.

Permissu & auctoritate Dominorum inquisitorum,
Andreas Burgius Typographus Serenissimi
principis Cardinalis, impressit
EBORÆ Mense Maio
M. D. LXX.